

Suotietoutta ristiin rastiin laajan Venäjänmaan – Suopäivät Pietarissa 5.–7.2.2018

Tapio Lindholm

Suoseura piti 2. helmikuuta 2018 menestyksekkään suopäivän Tieteiden talolla Helsingissä. Suopäivä pidettiin nyt jo toista kertaa ja ajatuksena olisi jatkossakin järjestää näitä joka toinen vuosi. Samana Maailman kosteikkopäivänä järjestetään suotapahtumia myös muualla. Pietarissa on Venäjän kasvitieteellinen seura ja Venäjän tiedeakatemian Komarovin kasvitieteellinen laitos ovat tällaisia suotapahtumia järjestäneet jo kohta kymmenen vuoden ajan. Nyt jostain syytä tämä konferenssi järjestettiin hieman myöhemmin eli 5.–7.2.

Venäläiseen tapaan tapahtumat ja laitokset nimetään jonkun ansioituneen alan henkilön mukaan. Näin tämäkin tapahtuma, joka oli nimetty IX. Jekaterina Alekseevna Galkinan muistokokoukseksi. Galkinan nimi liittyy vahvasti Venäjällä suotutkimuksiin ja soihin. Jekaterina Galkina syntyi 27.11.1897 ja kuoli 96 vuotiaana 24.6.1993. Hän oli monipuolinen soiden perustiedon tutkija. Hän toi suotutkimukseen maisema-

tarkastelun, soiden muodot ja luokittelun ja soiden ilmakuvatulkinnan. Pitkän elämänsä ajan hän oli samalla monen suotutkijapolven oppiäiti ja hänen oppilaitaan olivat mm kaksi muuta tunnettua suotutkijanaista; Marina Botch ja Tatjana Jurkovskaja.

Suokokouksessa oli kaikkiaan noin 80 osanottajaa. Hyvänä asiana oli, että paikalla oli niin vanhaa suotutkijapolvea, kuten Tatiana Jurkovskaja, mutta myös runsaasti nuorta väkeä. Venäläisellä suotutkimuksella on siis jatkuvuutta. Kokouksessa pidettiin kaikkiaan 44 esitelmää. Lisäksi pidettiin avauspuheet sekä kymmenkunta posteria. Keskeisenä teemana kokouksessa oli geobotaniikka tai soiden maantiede. Eli klassista suotiedettä, jota Venäjällä vielä tarvitaan, ja tarvittaisiin Suomessakin esim. suurten suojehtujen soiden rakenteen ja toiminnan tarkemmaksi kuvaamiseksi.

Kokouksen annista oli laadittu ennalta venäjänkielinen kongressijulkaisu: Yurkovskaya, T.K.

Kuva 1. Pietarin suopäivän posterisessio oli hyvin keskustelevalta. Posteriaan esittelee D. A. Filippov Vologdasta.

Photo 1. The "IX meeting in memoriam of Ekaterina Alexeevna Galkina –peatland symposium was held in 5.–7.2.2018 in St. Petersburg, Russia. Dr. D. A. Philippov from Vologda is presenting his poster. (Photo: Tapio Lindholm).

Kuva 2. Suotapahtuman illanvietossa saimme nauttia bashkirialaisesta huiluesityksestä. Soittajana I.G. Bikbajev Ufasta.

Photo 2. In the gala dinner, I.G. Bikbajev presented a nice bashkirian piece of music. (Photo: Tapio Lindholm).

(toim.). 2018. *Proceedings of the "IX meeting in memoriam of Ekaterina Alexeevna Galkina" (Saint-Petersburg/February 2018)*. Publishing house "LETI", 2018. 260 s. ISBN 978-5-7629-2157-2.

Monet esitelmät käsittelivät oman tutkimusalueensa soiden rakennetta, kehityshistoriaa ja flooraa. Yksi esitelmä (poster) käsitteli soiden kovakuoriaisia ja yksi esitelmä suolinnustoa, mutta pääosin aiheet olivat selvemmin geobotaniikka tai varsinaista kasvitiedettä. Uutta aiemmin julkaissamatonta tietoa esitettiin mm. Kuolan niemimaan soista ja Hiipinän tunturialueen aapasoista. Myös Etelä-Uralin alueen, Keski-Venäjän ylänköalueen ja Volgan ylänköalueen soista esiteltiin uutta mielenkiintoista tietoa.

Pohjoiset suot saivat erityistä huomiota: Bugrat – erilaiset routasuot – palsat ja polygonisuot Venäjän arktisilla alueilla ja myös Barentsin meren marskirannat ja niiden tilan seuranta olivat esillä. Viitteitä ilmaston lämpenemisestä pohjoisilla alueilla näkyy tuloksista.

Vastakohtana arktisille tutkimuksille olivat esitelmät Tulan karstisoista ja Kamtsatkan kuumien lähteiden ympäristön soista. Suomassiiveja käsitteleviä tutkimustuloksiaan esittelivät Koillis-Venäjän ja Kauko-Idän alueiden tutkijat Magadanista, Petropavlovskista ja Habarovskista.

Myös Venäjän ja Valkovenäjän soiden ennallistamishankkeista esitettiin tutkimustuloksia. Lisäksi virolaisessa esitelmässä tarkasteltiin soiden virkistyskäytön luomia ongelmia. Rahkasammalten kasvun tutkiminen oli myös yksi esillä olleista teemoista.

Itse kokous kesti kolme päivää. Kokouksen avaukseen pääsin viemään Suoseuran ja suopäivän tunnelmien terveiset. Kaksi päivää kuultiin esitelmää toisensa perään. Kolmantena päivänä oli ensin posterisessio, jossa jokainen posterin esittäjä sai 5–10 minuuttia aikaa esittää työtään. Viimeisen päivän iltapäiväohjelma koostui erillisistä ekologisista tutkimuksista, jotka eivät olleet perinteistä geobotaniikkaa, vaan näitä muita aiheita.

Kokoustila Pietarin kasvitieteellisen puutarhan eli Komarovin instituutissa oli vaatimaton mutta toimiva. Kokouksella oli toinenkin "suojelija" Galkinan lisäksi: Itse Vladimir Leontevits Komarov (1869–1945) seurasi kokousta takaseinällä taulusta.

Tällainen kyläily naapurien suokokouksissa on hyvin avartavaa ja antaa mahdollisuuden myös omaan verkostoitumiseen. Vaikka esitelmät olivat venäjäksi, osasi suuri joukko tutkijoita kommunistikoida myös englanniksi. Ja jos joku ei osannut, sai tulkkausapua vierestä.

Kiitokset avusta Olga Galaninalle!